

McDONNELL DOUGLAS F-15 E STRIKE EAGLE

To counter the potential threat of the Soviet MIG-25 "Foxbat" fighter, McDonnell Douglas conceived the F-15 Eagle. First flown in 1972, and rapidly entering service with the USAF from 1974, considerable numbers were supplied to Israel and Saudi Arabia, with Japan building its own F-15Js. Improved F15Cs and Ds are also in widespread service, and by the late 1970s the "Strike Eagle" version was developed for the ground attack role, this leading to production of the two-seat F-15E dual-role fighter. Airframe additions include the "Dash-4" conformal fuel tanks which are considered as permanent fixtures for the E model and carry additional weapons pylons. The F-15E also features a completely new "high-tech missionised" cockpit, and the more capable APG-70 multi-mode radar and targetting systems which can quickly be switched between the ground display and air-to-air modes. The F-15E first flew on 11 December 1986, and 200 were ordered; it entered operational service with the 4th Tactical Fighter Wing in 1990, its 335th and

336th Tactical Fighter Squadrons being deployed to Saudi Arabia for Operation "Desert Storm". Later re-titled the 4th Fighter Wing under Air Combat Command, F-15Es have also entered service with the 48th Fighter Wing, USAF, at RAF Lakenheath, England, from February 1992. Markings for both of these units are included with this kit. The F-15E is powered by two Pratt & Whitney F100-P-220 turbofans each rated at 63.95 kN (14,370 lbs.) dry thrust or 104.35 kN (23,450 lbs.) with afterburners, giving a maximum speed of 2,655 km/h (1,650 mph) at high altitude (later versions have the more powerful F100-P-229 engines). Wing span: 13.04 m (42 ft 9.75 ins.). Length: 19.42 m (63 ft 9 ins.). Height: 5.62 m (18 ft 5.5 ins.). Armament: one internal M61A1 Vulcan 20 mm cannon, and up to a maximum of 11,000 kg (24,250 lbs.) of tactical ordnance carried under nine external stations; also air-to-air missiles including AIM-7M Sparrows, AIM-9 Sidewinders and AIM-120A AMRAAMs.

Afin de faire obstacle à la menace potentielle que représentait le chasseur soviétique MIG "Foxbat", McDonnell Douglas a conçu le F-15 Eagle. Cet avion a effectué son vol inaugural en 1972 et il est rapidement entré en service dans l'USAF, ceci dès 1974. Un grand nombre de ces appareils a été livré à Israël et à l'Arabie Saoudite, le Japon fabriquant ses propres modèles F-15J. Les versions améliorées C et D du F15 sont également très répandues. Vers la fin des années 70, la version "Strike Eagle" a été développée pour des missions d'attaque au sol, ouvrant ainsi la voie à la production des chasseurs biplaces F-15E, modèles destinés à deux types de missions. Parmi les adjonctions à la cellule de l'avion figurent les réservoirs de carburant profilés "Dash-4", qui sont considérés comme des attaches permanentes du modèle E et sont porteurs de pylônes d'armement supplémentaires. Le F-15E comporte également un cockpit d'un type entièrement nouveau, qui a été conçu pour des missions de haute technologie. Il inclut aussi les systèmes plus performants d'identification de cible et de radar multimode APG-70, qui peuvent rapidement commuter du mode de visualisation du sol au mode air/air. Le F-15E a effectué son

premier vol le 11 décembre 1986 et a donné lieu à 200 commandes. Cet avion est entré en service opérationnel en 1990 au sein du 4ème Tactical Fighter Wing, dont les 335ème et 336ème Squadrons furent déployés en Arabie Saoudite lors de l'opération "Tempête du Désert". Cette escadre a été, par la suite, rebaptisée 4ème Fighter Wing sous l'Air Combat Command. Depuis février 1992, des F-15E ont été mis en service dans le 48ème Fighter Wing de l'USAF stationné en Europe, sur la base de la RAF située à Lakenhead. Les insignes de ces deux unités sont fournies avec cette maquette. Le F-15E est propulsé par deux turbo-réacteurs double flux Pratt & Whitney F100-P-220 développant chacun une puissance de 63,95 kN en poussée à sec ou de 104,35 kN avec post-combustion et fournissant une vitesse maximale de 2 655 km/h à haute altitude. (Des versions ultérieures sont équipées des moteurs F100-P-29, plus puissants.) Envergure : 13,04 m. Longueur : 19,42 m. Hauteur : 5,62 m. Armement : un canon interne M61A1 Vulcan 20 mm et une logistique tactique d'un poids maximal de 11 tonnes répartie sur 9 points d'emport, ainsi que des missiles air/air AIM-7M Sparrows, AIM-9 Sidewinders et AIM-120A AMRAAM.

Um der potentiellen Gefahr entgegenzutreten, die der sowjetische Jäger MIG "Foxbat" darstellte, entwickelte McDonnell Douglas die F-15 Eagle. Dieses Flugzeug absolvierte 1972 seinen Erstflug und wurde bereits 1974 in die Reihe der Kampfflugzeuge der USAF aufgenommen. Zahlreiche Jäger dieses Typs wurden an Israel und Saudi-Arabien geliefert, während Japan seinen eigenen F-15J baute. Die verbesserten Versionen C und D des F-15 sind ebenfalls weit verbreitet. Ende der 70er Jahre wurde die Version "Strike Eagle" für Luft-Boden-Angriffe entwickelt, wodurch es zur Produktion des zweiseitigen, für doppelten Einsatz geeigneten Jägers F-15E kam. Zu den Neuerungen dieses Typs zählen die Profil-Kraftstofftanks "Dash-4", die als ständiger Bestandteil des Modells E angesehen werden und zur Aufnahme zusätzlicher Bewaffnung verwendet werden können. Auch das Cockpit des F-15E ist völlig neu gestaltet und für hochtechnologische Einsätze ausgelegt. Es beinhaltet leistungsfähigere Systeme für Zielerkennung und Multimode-Radarflug APG-70, die ein schnelles Umschalten von Sichtflug in Instrumentenflug ermöglichen. Der Erstflug des F-15E erfolgte am 11. Dezember 1986. Bisher wurden 200 Exemplare dieses Flugzeugs in

Auftrag gegeben. Es wurde 1990 beim 4. Tactical Flight Wing in den Dienst gestellt, dessen 335. und 336. Squadron bei der Operation "Wüstenturm" in Saudi-Arabien zum Einsatz kamen. Danach wurde dieses Geschwader in den 4. Fighter Wing unter dem Air Combat Command umgetauft. Seit Februar 1992 sind F-15E auch beim 48. Fighter Wing der in Europa - bei der RAF Lakenhead - stationierten USAF im Dienst. Die Abzeichen dieser beiden Einheiten werden zu dem Modell geliefert. Der F-15E besitzt zwei Pratt & Whitney Zweikreis-TL-Triebwerke vom Typ F100-P-220 mit einer Leistung von je 63,95 kN Standschub bzw. 104,35 kN Schub bei Nachverbrennung, wodurch er in großer Höhe eine Geschwindigkeit von max. 2.655 km/h erreicht (Die späteren Modelle sind mit noch leistungsstärkeren Triebwerken vom Typ F100-P-29 ausgerüstet). Spannweite: 13,04 m. Länge: 19,42 m. Höhe: 5,62 m. Bewaffnung: eine 20 mm-Bordkanone M61A1 Vulcan und eine taktische Logistik mit einem Gewicht von max. 11 Tonnen auf 9 Tragpunkte verteilt sowie Luft/Luft-Flugkörper AIM-7M Sparrows, AIM-9 Sidewinders und AIM-120A AMRAAM.

Con el fin de obstaculizar la amenaza potencial que representaba el cazador soviético MIG "Foxbat", McDonnell Douglas concibió el F-15 Eagle. Este avión efectuó su vuelo inaugural en 1972 y, rápidamente, desde 1974, entró en servicio en la USAF. Una gran cantidad de estos aparatos se entregaron a Israel y a Arabia Saudí, Japón fabrica sus propios modelos F-15J. Las versiones mejoradas C y D del F15 también son muy difundidas. Hacia finales de los años 70, la versión "Strike Eagle" se desarrolló para misiones de ataque a tierra, abriendo así la vía a la producción de cazadores biplaza F-15E, modelos destinados a dos tipos de misiones. Entre las aportaciones a la célula del avión, figuran los depósitos de carburante perfilado "Dash-4", que se consideran como fijaciones permanentes del modelo E y son portadores de pilones de armamento suplementario. El F-15E incluye también un cockpit de un tipo totalmente nuevo, que fue concebido para misiones de alta tecnología. Incluye también los sistemas más óptimos de identificación de objetivos y el radar multimodo APG-70, que pueden conmutar rápidamente del modo visualización de tierra al modo aire/aire. El F-15E efectuó su primer vuelo, el 11 de

diciembre de 1986 y dio lugar a 200 pedidos. Este avión entró en servicio operativo en 1990 en el seno del 4to Tactical Fighter Wing, cuyo 335to y 336to escuadrones hicieron alarde en Arabia Saudí, durante la operación "Tempesta del Desierto". Este escuadrón fue, posteriormente, rebautizado 4to Fighter Wing bajo el Air Combat Command. Desde febrero de 1992, los F-15E han sido puestos en servicio en el 48^{avo}. Fighter Wing del USAF asentado en Europa, en la base de la RFA situada en Lakenhead. Las insignias de estas dos unidades se suministran en esta maqueta. El F-15E está propulsado por dos turbo-reactores de doble flujo Pratt & Whitney F100-P-220 que desarrollan cada uno, una potencia de 63,95 kN en empuje en seco o de 104,35 kN con postcombustión y alcanzando una velocidad máxima de 2 655 km/h a gran altitud. (Versiones ulteriores están equipadas con motores F100-P-29, más potentes.). Envergadura: 13,04 m. Longitud: 19,42 m. Altura: 5,62 m. Armamento: un cañón interno M61A1 Vulcan 20 mm y una logística táctica con peso máximo de 11 toneladas repartida en los 9 puntos de remolque, así como misiles aire/aire AIM-7M Sparrows, AIM-9 Sidewinders y AIM-120A AMRAAM.

Al fine di fare ostacolo alla minaccia potenziale che rappresentava il caccia sovietico MIG "Foxbat", McDonnell Douglas ha concepito il F-15 Eagle. Quest'aereo ha effettuato il suo volo inaugurale nel 1972 ed è rapidamente entrato in servizio nell'USAF, e ciò già dal 1974. Un gran numero di questi apparecchi è stato consegnato ad Israel ed all'Arabia Saudita, ed il Giappone fabbricava i suoi propri modelli F-15J. Le versioni migliorate C e D del F15 sono anche molto diffuse. Verso la fine degli anni 70, la versione "Strike Eagle" è stata sviluppata per missioni di attacco a terra, aprendo così la via della produzione dei caccia biposti F-15E, modelli destinati a due tipi di missioni. Tra le aggiunte alla cellula dell'aereo figurano i serbatoi di carburante profilati "Dash-4" che sono considerati agganci permanenti del modello E e portano piloni di armamento supplementari. Il F-15E comporta anche un cockpit di tipo totalmente nuovo, che è stato concepito per missioni di alta tecnologia. Include anche i sistemi con più alte prestazioni di identificazione di bersaglio e di radar multimodo APG-70 che possono rapidamente conmutare dal modo di visualizzazione del suolo al modo aria/aria. Il F-15E ha effettuato il suo primo volo l'11 dicembre

1986 ed ha dato luogo a 200 ordinazioni. Quest'aereo è entrato in servizio operativo nel 1990 in seno alla 4^a Tactical Fighter Wing di cui 335^a e 336^a Squadrons furono schierati in Arabia Saudita durante l'operazione "Tempesta del Deserto". Questa squadra è stata, dopo, ribattezzata 4^a Fighter Wing sotto l'Air Combat Command. Dal febbraio 1992, F-15E sono stati messi in servizio nella 48^a Fighter Wing dell'USAF stazionata in Europa sulla base della RAF situata a Lakenhead. I distintivi di queste due unità sono forniti con questo modello. Il F-15E viene propulso da due turboreattori doppio flusso Pratt & Whitney F100-P-220 che sviluppano ognuno una potenza di 63,95 kN in spinta a secco o di 104,35 kN con post-combustione e che forniscono una velocità massima di 2 655 km/h ad alta altitudine. (Versioni ulteriori sono attrezzate con motori F100-P-29 più potenti). Apertura alare : 13,04 m. Lunghezza: 19,42 m. Altezza: 5,62 m. Armamento: un cannone interno M61A1 Vulcan 20 mm ed una logistica tattica di un peso massimo di 11 tonnellate distribuita su 9 punti di carico, nonché missili aria/aria AIM-7M Sparrows, AIM-9 Sidewinders ed AIM-120A AMRAAM.

Teneinde het potentiële gevaar van het russische jachtvliegtuig MIG "Foxbat" te ontduiken, ontworpen McDonnell Douglas de F-15 Eagle. Dit vliegtuig heeft zijn inaugurele vlucht in 1972 uitgevoerd en is snel, al in 1974, door de USAF in dienst genomen. Een groot aantal exemplaren van dit vliegtuig werd aan Israël en aan Saudi Arabië geleverd; Japan bouwde zijn eigen F-15J modellen. Verbeterde C en D versies van de F-15 zijn eveneens veel verbreid. Aan het einde van de jaren 70 werd de "Strike Eagle" versie ontwikkeld voor aanvlievluchten ter lande en dit legde de weg aan voor de productie van F-15E tweepersoons jagers; deze twee modellen waren bestemd voor twee taken. Aan de cel van het vliegtuig zijn geprofileerde "Dash-4" fueltanks aangebracht, die als permanente toevoegingen aan model E beschouwd worden die supplementaire bewapenings-pylonen dragen. De F-15E heeft eveneens een cockpit van een geheel nieuw type speciaal ontworpen voor vluchten van zeer hoog technologisch niveau. Deze cockpit beschikt ook over zeer hoge prestatie leverende systemen van target identificatie en over een "multimode" APG-70 radar, die snel omgeschakeld kunnen worden van visualisatie van de grond naar luchtlucht. De F-15E heeft zijn eerste vlucht uitgevoerd op 11 December 1986; 200 exemplaren

van dit vliegtuig werden verkocht. Het is in operationele dienst gegaan in 1990 in de Vierde Tactical Fighter Wing, waarvan de 335ste en 336ste eskadrons in Saudi Arabië in actie kwamen gedurende de "Woestijnstorm". Dit eskader werd later genaamd Vierde Fighter Wing onder het gezag van de Air Combat Command. Sinds februari 1992 maken de F-15E jagers deel uit van de 48ste Fighter Wing van de USAF die in Europa gestationeerd is, op de RAF basis in Lakenhead. De kentekens van deze twee jagers zijn bij dit schaalmodel gevoegd. De F-15E beschikt over twee F100-P-220 dubbele flux Pratt & Whitney schroef turbine motoren die ieder een stuwkracht ontwikkelen van 63,95 kN zonder naverbranding of 104,35 kN met naverbranding; zijn maximale snelheid is 2 655 km/uur op grote hoogte, (latere versies zijn uitgerust met F100-P-29 motoren die een groter vermogen hebben). Spanwijdte : 13,04 m. Lengte : 19,42 m. Hoogte 5,62 m. Bewapening : een intern kanon M61A1 Vulcan 20 mm, een tactische logistiek met een maximaal gewicht van 11 ton verdeeld over 9 plaatsen en lucht/lucht raketten AIM-7M Sparrows, AIM-9 Sidewinders en AIM-120A AMRAAM.

Med avskikt att vara beredd inför det eventuella hot som sovjetiska jaktflygplanet MIG "Foxbat" utgjorde, utvecklade McDonnell Douglas F-15 Eagle. Detta flygplan genomförde sin första flygning 1972 och kort därefter, redan 1974, togs den i bruk av USAF. Flera exemplar av denna flygplanstyp har levererats till Israel och Saudiarabien; Japan tillverkar sina egna modeller F-15J. De bättre versionerna av F-15, C och D, finns också på många håll. Vid slutet av 70-talet, utvecklades versionen "Strike Eagle" för attack mot markmål och öppnade därmed vägen till produktionen av tvåsitsiga attackflygplanet F-15E, modell avsedd för två sorters uppgifter. Man har bl.a. byggt in i flygplanskroppen aerodynamiska bränsletankar "Dash-4", som anses därmed utgöra fasta punkter på E-modellen och ge möjligheten att fästa extra beväpning. För övrigt, är F-15E utrustad med en helt ny typ av förarkabin, utvecklad för högteknologiska uppgifter. Dessutom är flygplanet också utrustat med de mest avancerade system för identifiering av mål samt radarsystemet APG-70, som snabbt kan regleras om från markobservationsläge till

luftbevakning. F-15E flögs för första gången den 11 december 1986 och beställdes i 200 exemplar. Detta flygplan togs i bruk år 1990, i 4:e Tactical Fighter Wing, vars 335:e och 336:e divisioner skickades till Saudiarabien för att delta i operationen "Ökenstorm". Senare döptes denna flygflottill till 4:e Fighter Wing under Air Combat Command. Sedan februari 1992, har flera F-15E införts i USAF:s 48:e Fighter Wing som är stationerat i Europa, på RAFs bas i Lakenhead. Dessa båda enheters igenkänningsstecken medföljer denna presentation. F-15E framdrivs av två turboturbinmotorer med dubbelström Pratt & Whitney F100-P-220 med ett statiskt tryck på 63,95 kN eller på 104,35 kN med efterbränning och som ger en maximal flyghast på 2 655 km/tim. vid hög flyghöjd; (följande versioner utrustades med kraftigare F100-P-29 motorer). Spännvidd: 13,04 m. Längd: 19,42 m. Höjd: 5,62 m. Bevapning: en intern kanon M61A1 Vulcan 20 mm och maximalt 11 ton taktiskt material fördelat på 9 olika punkter, samt jaktrobotar AIM-7M Sparrows, AIM-9 Sidewinders och AIM-120A AMRAAM.

For at lægge hindringer i vejen for den potentielle trussel, som den sovjetiske jager MiG "Foxbat" repræsenterede, udviklede McDonnell Douglas F-15 Eagle. Dette jagerfly fløj første gang i 1972 og kom hurtigt i drift i U.S. Air Force fra og med 1974. Et stort antal af disse maskiner er blevet leveret til Israel og Saudi Arabien, og Japan har fabrikeret sine egne F-15J modeller. De forbedrede versioner C og D af F-15'eren er ligeledes meget udbredte. Hen mod slutningen af 70'erne blev versionen "Strike Eagle" udviklet til angrebsmissioner på jorden, hvilket banede vejen for produktionen af to sætters F-15E jagere, der var modeller beregnet til to slags missioner. Blandt tilføjelserne til flykroppen findes der profilerede "Dash-4" brændstofkaner, som betragtes som permanente vedhæng på E-modellen og som bærer ekstra bevæbningsmaster. F-15E'eren er ligeledes udstyret med et cockpit af en helt ny type, som er blevet udviklet til højteknologiske missioner. Det omfatter ligeledes de mere avancerede måleidentifikations- og APG-70 multimode radarsystemer, som hurtigt kan skifte fra jordvisualiseringsmåde til luft/luft. F-15E'eren fløj første

gang den 11. december 1986 og har resulteret i 200 ordrer. Dette fly startede i operational drift i 1990 i 4. Tactical Fighter Wing, hvis 335. og 336. Squadrons blev deployerede i Saudi Arabien under operationen "Ohrkenstorm". Denne eskadre er sidenhen blevet omredt til 4. Fighter Wing under Air Combat Command. Siden februar 1992 er der blevet sat F-15E'ere i drift i USAF's 48. Fighter Wing, der er udstationeret på RAF's base i Lakenhead. Disse to enheders tegn leveres sammen med denne model. F-15E'eren drives af to dobbeltstrømnings Pratt & Whitney F100-P-220 turboreaktorer, der hver udvikler en kraft på 63,95 kN ved normal opdrift eller på 104,35 kN med efterforbrænding og leverer en maksimal hastighed på 2.655 km/h i stor højde. (Senere versioner er udstyret med F100-P-29 motore, der er kraftigere.) Spændvidde: 13,04 m. Længde: 19,42 m. Højde: 5,62 m. Bevæbning: en intern 20 mm's M61A1 Vulcan kanon og en taktisk logistik med en maksimal vægt på 11 tons fordelt på 9 lastpunkter samt luft/luft missiler af typen AIM-7M Sparrows, AIM-9 Sidewinders og AIM-120A AMRAAM.

A fim de opor-se à ameaça potencial que representava o avião de caça soviético MiG "Foxbat", Mc Donnell Douglas concebeu o F-15 Eagle. Este avião efectuou o seu voo inaugural em 1972 e entrou rapidamente em serviço na USAF, a partir de 1974. Um grande número destes aparelhos foram fornecidos a Israel e à Arábia Saudita, o Japão fabricando os seus próprios modelos F-15 J. As versões melhoradas C e D do F-15 foram igualmente muito utilizadas. No fim dos anos 70, a versão "Strike Eagle" foi desenvolvida para missões de ataque ao solo dando lugar desta forma, à produção dos aviões de caça com dois lugares F-15E, modelos destinados à dois tipos de missões. Entre os elementos acrescentados à célula do avião, temos os tanques de combustível "Dash-4" que são considerados como sendo partes permanentes do modelo E e que comportam pilões de armamento suplementares. O F-15E dispõe igualmente de um cockpit de um tipo inteiramente novo, que foi aestadoado par missões de alta tecnologia. Ele inclui também os sistemas os mais sofisticados de identificação de alvo e de radar multimodo APG-70 que podem permular rapidamente o modo de visualização do solo e o modo ar/ar. O F-15E efectuou o

seu primeiro voo em 11 de Dezembro de 1986 e deu lugar a 200 encomendas. Este avião entrou em serviço operacional em 1990, no seio do 4º Tactical Fighter Wing, cujos 335º e 336º Squadrons foram utilizados na Arábia Saudita quando da operação "Tempestade do Deserto". Esta esquadilha foi ulteriormente re-baptizada 4º Fighter Wing sob a Air Combat Command. Os F-15E entraram em serviço no 48º Fighter Wing da USAF estacionada na Europa na base de Lakenhead, a partir de Fevereiro de 1992. As insignias destas duas unidades são fornecidas com esta maquete. O F-15E, movido por dois turbo-reactores duplo fluxo Pratt & Whitney F100-P-220 desenvolvendo cada um uma potência de 63,95 kN de empuxo a seco ou de 104,35 kN com pós-combustão atinge uma velocidade máxima de 2.655 km/h numa altitude elevada (versões posteriores estão equipadas com motores F100-P-29, mais potentes). Envergadura: 13,04 m. Comprimento: 19,42 m. Altura: 5,62 m. Armamento: um canhão interno M61A1 Vulcan 20 mm e uma logística com um peso máximo de 11 toneladas repartidas sobre 9 pontos, assim como mísseis ar/ar AIM-7M Sparrows, AIM-9 Sidewinders e AIM-120A AMRAAM.

McDonnell Douglas suunnitteli F-15 Eaglen vastapainoksi mahdolliselle Neuvostoliiton MiG "Foxbat" -hävittäjän muodostamalle uhalle. Tämän koneen neitsytlento tapahtui vuonna 1972 ja se otettiin viivyttämättä Yhdysvaltain ilmavoimien käyttöön vuodesta 1974 alkaen. Näitä koneita toimitettiin suuri määrä Israeliin ja Saudi Arabiaan Japanin tuoltaessa omaa muunnostaan F-15J. F-15-koneen parannetut versiot C ja D ovat samoin olleet erittäin laajalti käytettyjä. 70-luvun loppupuolella kehitettiin versio "Strike Eagle" maataistelutehtäviin. Täten avautui mahdollisuus kaksipaikkaisten muunnosten F-15E tuotannolle. Ne oli tarkoitettu kahdentaisiin tehtäviin. Lentokoneen runkoon tehtiin lisäksi kuuluvai virtaviivaiset "Dash 4" -polttoainesäiliöt, jotka katsottiin mallin E kiinteiksi varusteiksi samoin kuin sen lisäaseistuksen kiinnityslukut. F-15E:ssä on samoin kokonaan uudellinen ohjaamo, joka oli kehitetty huipputeknisiä tehtäviä varten. Siihen kuuluivat myös entistä tehokkaammat maalinuntustusrjestelmät ja monikäyttötutkat APG-70, jotka voidaan nopeasti vaihtaa näyttötavasta toiseen maa- ja ilmakohdeiden välillä. F-15E:llä suoritettiin ensimmäinen lento 11 joulukuuta 1986 ja sitä tilattiin 200 kappaletta. Tämä lentokone otettiin operatiiviseen käyttöön vuonna 1990 Neljännessä Taktisessa

Hävittäjälennostossa (Fighter Wing), jonka 335. ja 336. laivue oli taistelutehtävissä Saudi Arabiaan vastaan suunnatussa "Desert Storm" -operaatiossa. Tämä laivue sai myöhemmin Ilmataistelupäämajan alaisena nimekseen "4. Hävittäjälennosto". Helmikuusta 1992 alkaen on F-15E-koneita siirretty palvelukseen Yhdysvaltain 48. Hävittäjälennostoon, joka on Euroopassa sijoitettuna Englannin ilmavoimien (RFA) tukikohtaan Lakenheadissa. Näiden kahden yksikön tunnuksat ovat tämän pienoismallin mukana. F-15E:n työntövoimana on kaksi kaksoisohku Pratt & Whitney turbo-suhkumoottoria F100-P-220, jolla kullakin on 63,95 kN (kilonewton) työntövoima tai jälkipolttoa käytettäessä 104,35 kN. Ne antavat korkealla lennettäessä huippunopeudeksi 2 655 km/t. (Myöhemmissä versioissa on edellisistä tehokkaammat F100-P-29 -moottorit.). Siipiväli: 13,04 m. Pituus: 19,42 m. Korkeus: 5,62 m. Aseistus: yksi sisäänrakennettu 20 mm M61A1 Vulcan tykki ja taktinen varuste, jonka ylin paino on 11 tonnia yhdeksälle kiinnityspisteelle jakautuneena sekä lisäksi ilma/ilma-ohjukset: AIM-7M Sparrows, AIM-9 Sidewinders ja AIM-120A AMRAAM.

Study drawings and practice assembly before cementing parts together. Carefully scrape plating and paint from cementing surfaces. All parts are numbered. Paint small parts before assembly.

Bestudeer de tekening en probeer het samenvoegen. Voordat je de onderdelen aan elkaar vastplakt. Schuur voorzichtig het vergulsel en de verf van de vast te plakken vlakken. Alle onderdelen zijn genummerd. Verf de kleine onderdelen al vorens samen te voegen.

Étudiez attentivement les dessins et simulez l'assemblage avant de coller les pièces. Gratter soigneusement tout revêtement ou peinture sur les surfaces à coller avant collage. Toutes les pièces sont numérotées. Peignez les petites pièces avant assemblage.

Studera bilderna noggrant och sätt ihop delarna innan du limmar ihop dem. Skrapa noggrant bort förkromning och färg från limmade delar. Alla delarna är numrerade. Mala smadedelarna före inopsättning.

Vor verwendung des Klebers den Zeichnungen studieren und zusammenbau üben. Farbe und Plattierung vorsichtig von den Klebeflächen abkratzen. Alle Teile sind Numeriert. Vor Zusammenbau kleine Teile Anmalen.

Tutustu piirroksiin ja harjoittele kokoamista ennen kuin liimaat osat yhteen. Raaputa maali varovasti pois liimattavilta pinoilta. Kaikki osat on numeroitu. Maalaa pienet osat ennen kokoamista.

Studiare i disegni e praticare il montaggio prima di unire insieme i pezzi con l'adesivo. Raschiare attentamente le tracce di smalto e cromatura dalle superfici da unire con adesivo. Tutti i pezzi sono numerati. Colorare i pezzi di piccole dimensioni prima di montarli.

Estude atentamente os desenhos, corte as peças das grelhas com a ajuda de uma lamina e lixe as arestas de modo a suprimir qualquer irregularidade. Experimente se as peças encaixam facilmente umas nas outras antes de colar. Todas as peças estão numeradas. Pinte as pequenas peças antes de colar.

Estudi los dibujos y practique el montaje antes de pegar las piezas. Raspe cuidadosamente el plateado y la pintura en las superficies de contacto antes de pegar las piezas. Todas las piezas estan numeradas. Es conveniente pintar las piezas pequeñas antes de su montaje.

Tegningerne bør studeres, og man bør ove sig i monteringen, før delene limes sammen. Pladestykker og maling skal omhyggeligt fjernes fra klabbeoverfladerne. Alle dele er nummererede. Sma dele skal males før monteringen.

To apply decals, cut sheet as required, dip in warm water for a few seconds, slide off backing into position shown. Use in conjunction with box artwork.

Overføring av dekaler klipp arket slik du ønsker, dypp det i varmt vann noen sekunder, og la det gli fra. Bakgrunnsarket direkte på plass som vist brukes sammen med kartongens litografi.

Pour coller les décalques, découpez le motif, plongez-le quelques secondes dans l'eau chaude puis posez-le à l'endroit indiqué en décollant le support papier. Utiliser en même temps l'illustration de la boîte.

Fastsättning av dekaler, klipp arket. Doppa i varmt vatten några sekunder, lat baksidan glida på plats som bilden visar. Används i samband med kartongens handlitografi.

Um die Abziehbilder aufzukleben, diese Ausschneiden, kurz in warmes wasser tauchen, dann abziehen und wie abgebildet aufkleben. In Verbindung mit Schachtel-artwork verwenden.

Om de plaatjes op te plakken moet het blad geknipt worden zoals aangegeven, een paar seconden in warm water gedompeld worden en de achterkant eraf gehaald worden zoals afgebeeld staat gebruik samen met afbeelding op doos.

Para aplicar las calcomanías, separar los temas deseados, sumergir en agua tibia durante unos segundos y deslizar la calca en la posición debida. Ver ilustraciones de la tapa.

Para aplicar as decalcomanias, cortar as folhas a medida do simbolo pretendido e mergulhalo em agua morna por alguns segundos depois. Com a ajuda de uma pinça, desliza-lo applica-lo no respectivo lugar.

Per applicare le decalcomanie, tagliare il foglio secondo il necessario, immergere la decorazione in acqua calda per alcuni secondi, quindi sfilarla dalla carta di supporto e palpeggiarla nella posizione indicata usare in congiunzione con l'illustrazione sulla scatola.

Overføringsbillederne anvendes ved at tilklippe arket efter behov. Og dypp det i varmt vand i nogle få sekunder. Underlaget glides af og anbringes i den viste position. Paføres ifølge brugsanvisningerne på æsken.

Not appropriate for children under 36 months of age, due to the presence of small detachable parts.

Niet geschikt voor kinderen onder de drie jaar. Er komen kleine onderdeeltjes aan te pas die losgemaakt kunnen worden.

Ne convient pas à un enfant de moins de 36 mois. Présence de petits éléments détachables.

Rekommenderas ej för barn under 3 år. Innehåller löstagbara smådelar.

Ungesegnet für kinder unter 36 Monaten. Kleine Teilchen vorhanden, die sich lösen können.

Ei alle kolmivuotiaille lapsille. Pajon irrottettavia pikkua osia.

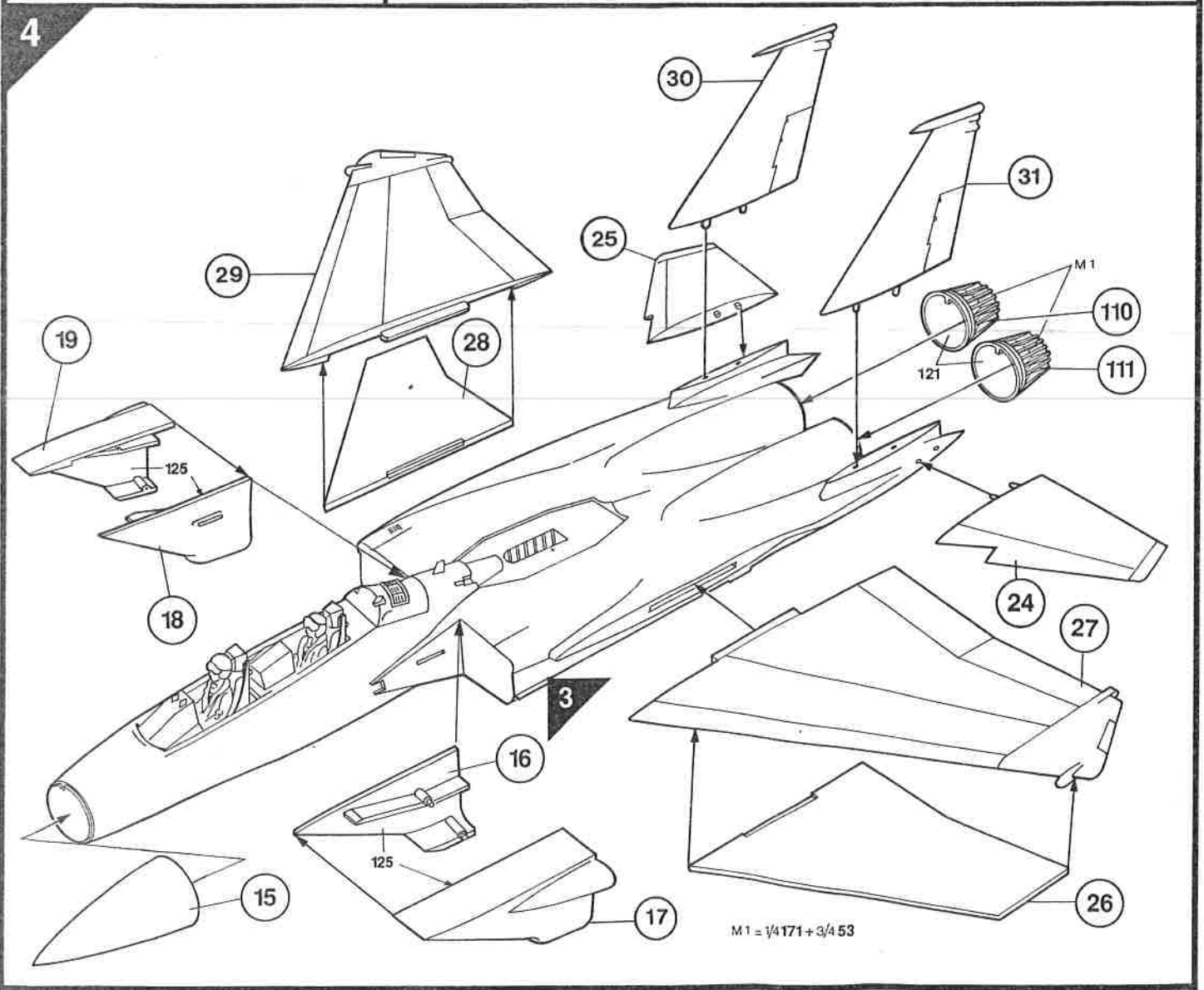
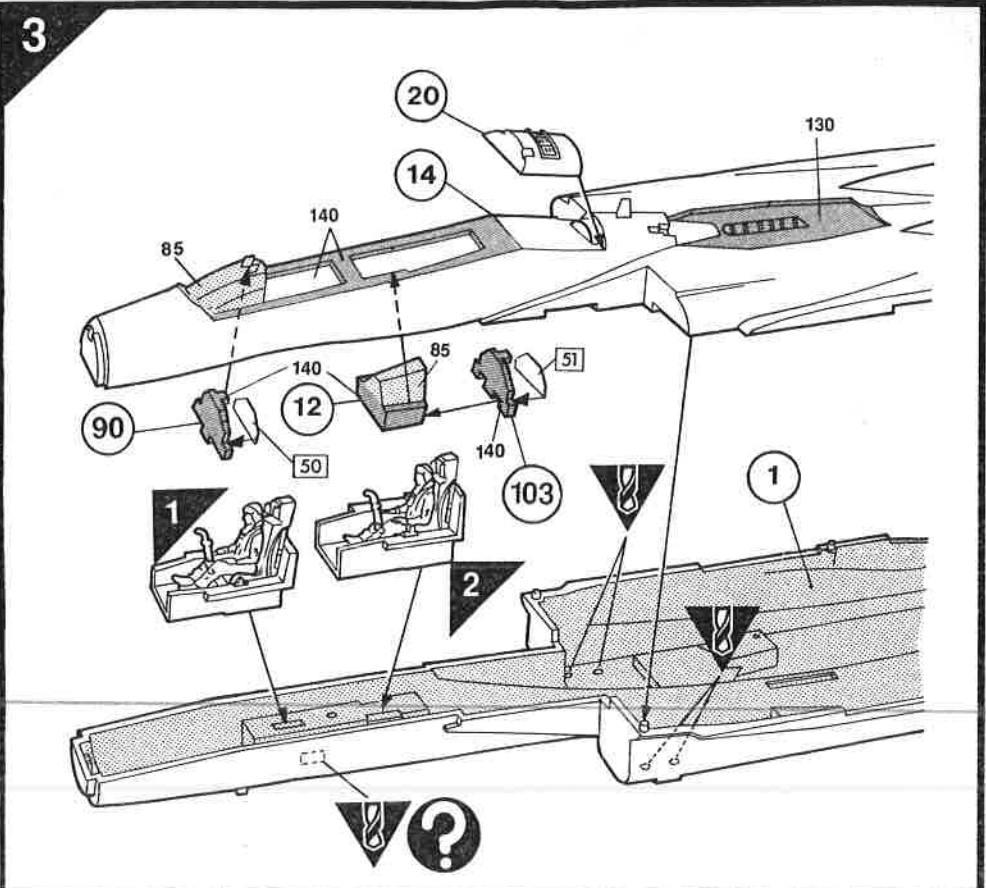
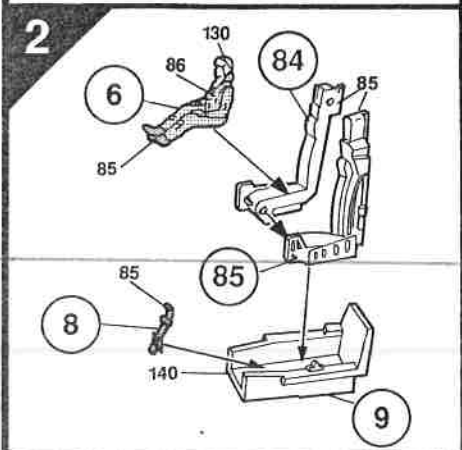
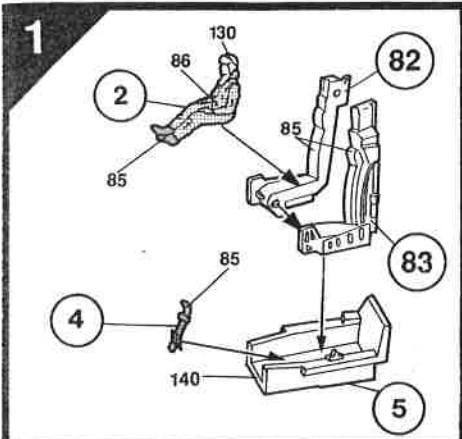
No conviene a un niño menor de 36 meses. Existen pequeñas piezas que pueden soltarse.

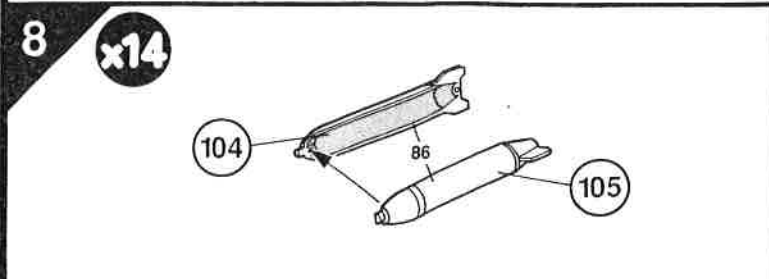
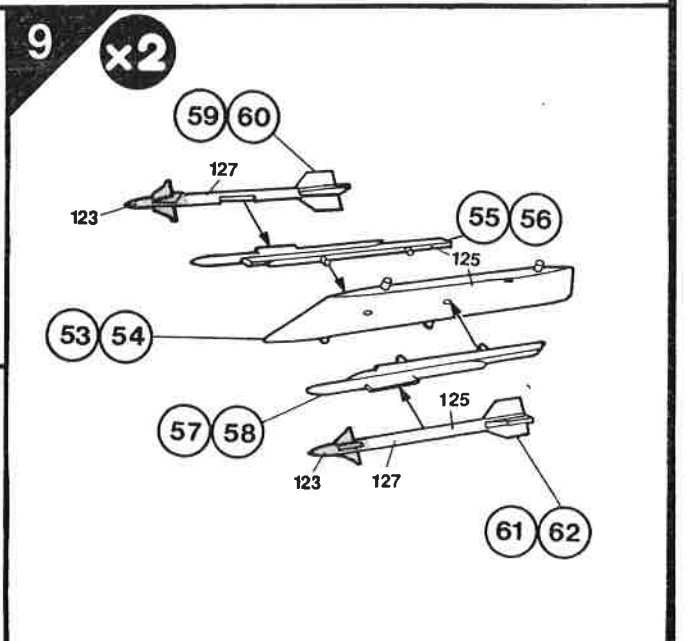
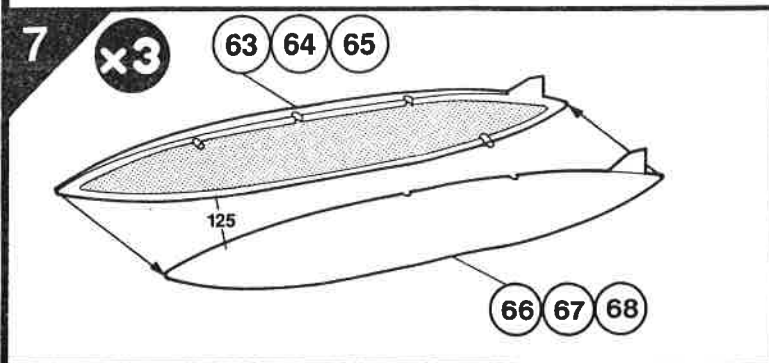
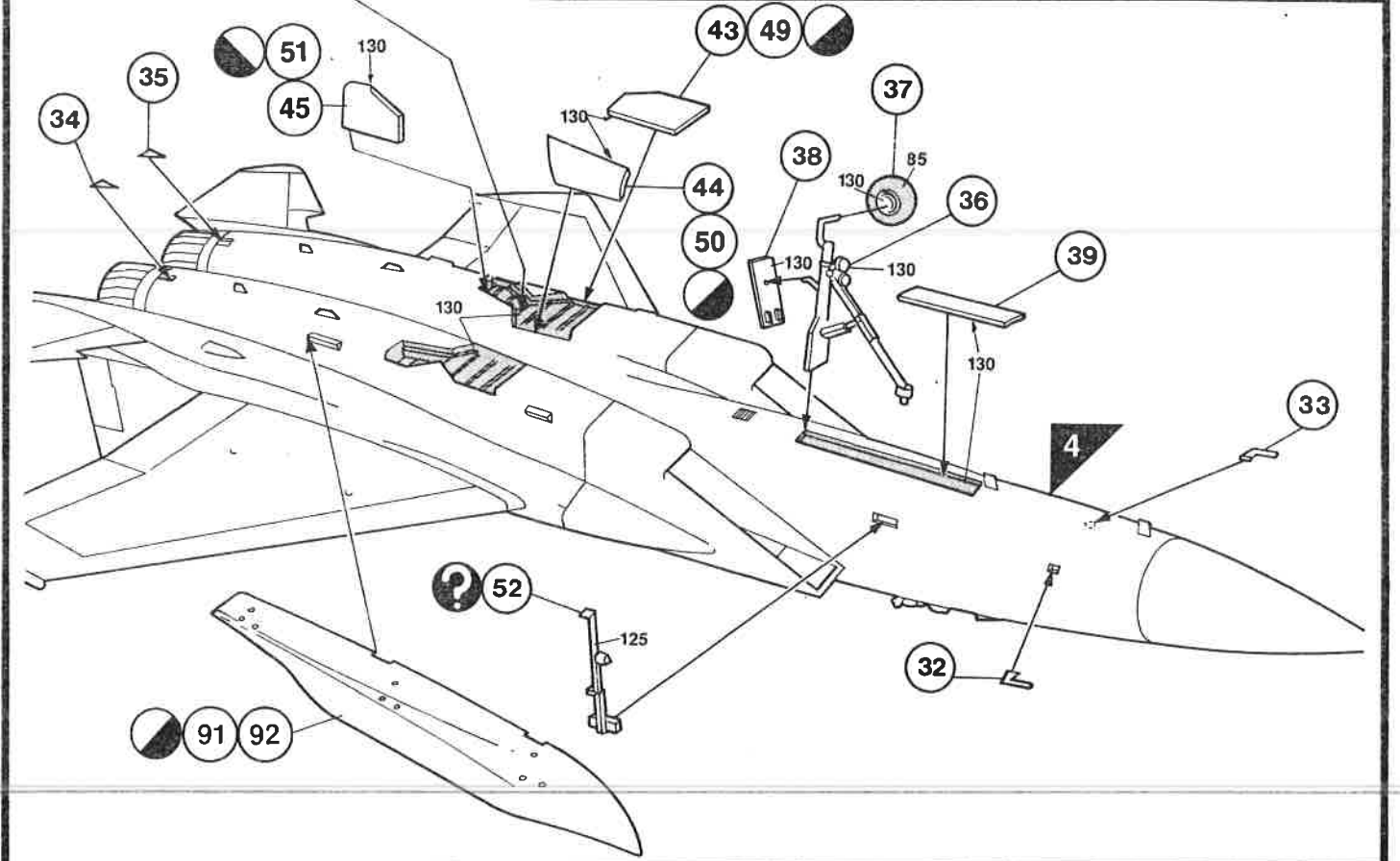
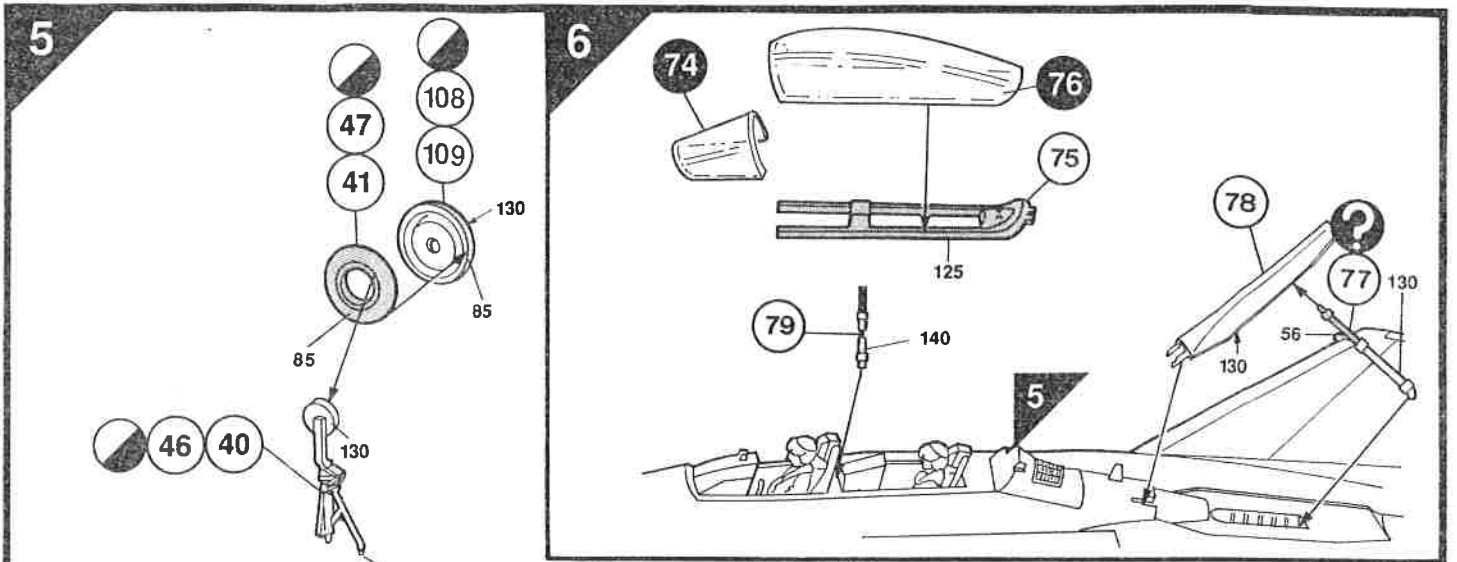
Ikke til børn under 3 år. Forekomst af små løse elementer.

Non adatto ad un bambino di età inferiore ai 36 mesi. Presenza di piccoli elementi staccabili.

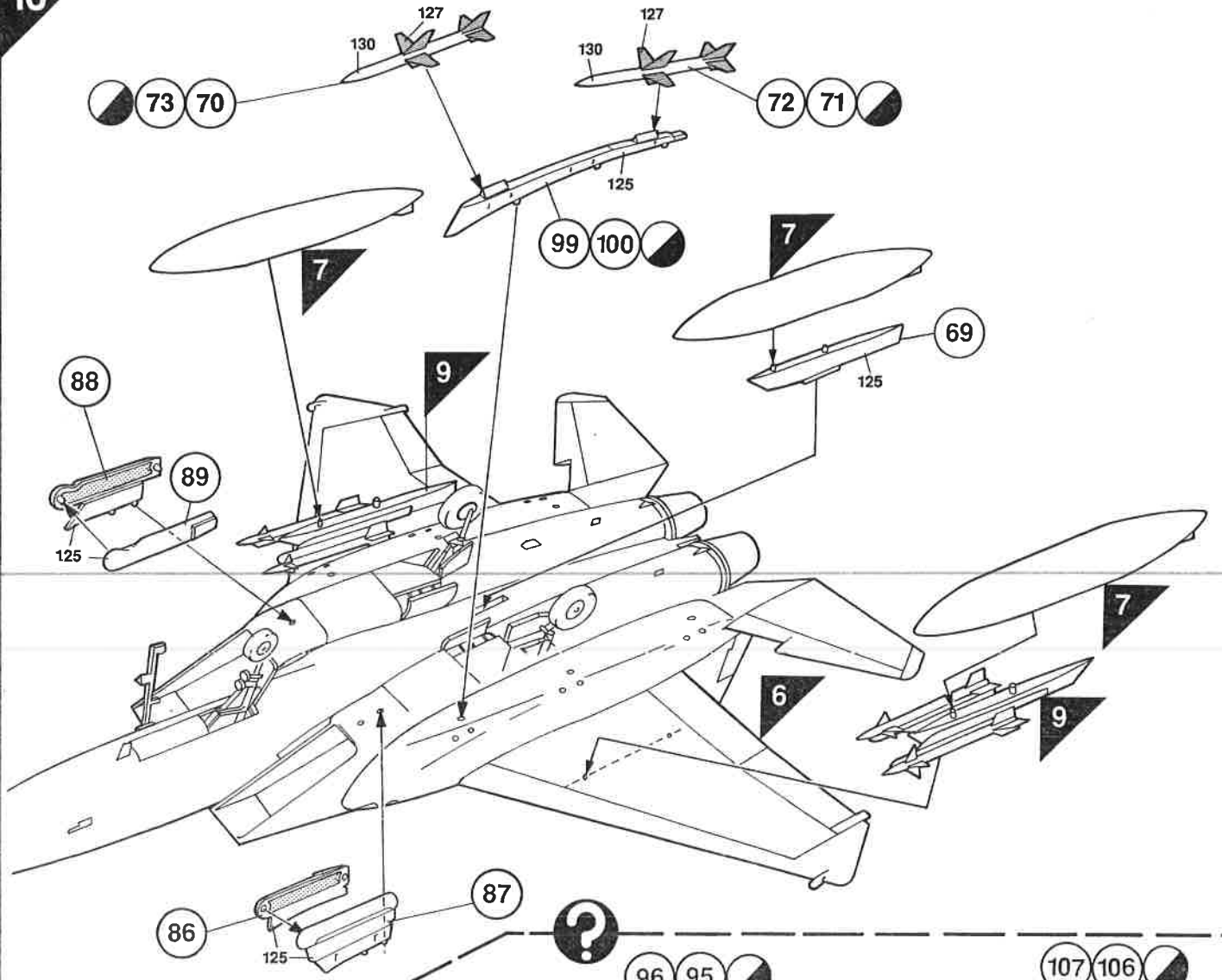
Não convém a uma criança de menos de 36 meses. Presença de pequenos elementos destacáveis.

 <p>Assembly phase Phase de montage Montagephase Fase de montaje Fase di montaggio Montagefase Montering Monteringsfase Fase de montagem Kokoamisvaihe</p>	 <p>Cement Coller Kleben Incollare Pegar Lijmen Limma Liimaa Klæbe Colar</p>	 <p>Crystal part Pièce cristal Kistallteil Piezo cristal Pezzo cristallo Kristallen onderdeel Kristalldel Kristalstykke Peça de cristal Lasiosa</p>	 <p>Decals Decalcomanias Abziehbild Decalcomanie Calcomanias Aldrukpaatjes Dekalkomanier Siirtokuvat Billedoverføring Decalcomania</p>	 <p>Do not cement together Ne pas coller Nicht kleben Non incollare No pegar Niet lijmen Limma inte Ajá liima Skal ikke klæbes Não collar</p>
 <p>Repeat this operation Répéter l'opération Vorgang wiederholen Ripetere l'operazione Repetir la operación De verrichting herhalen Utför ingreppet på nytt Toista toimenpite Manavren gentages Repetir a operação</p>	 <p>Drill or pierce Percer Bohren Forare Agujerear Boren Borra Lävistä Gennembora Furar</p>	 <p>Alternative part(s) provided Choix Auswahlmöglichkeit Scelta Elección Keuze Val Valinta Valg Opção</p>	 <p>Humbrol paint number Nº peinture Humbrol Humbrol-Farbnr. Nº pintura Humbrol Nº vernice Humbrol Humbrol verfnummer Humbrol farg nr Humbrol-malingsnummer Nº de pintura Humbrol Humbrol-maalin numero</p>	<p>53 56 85 86 121 123 125 127 130 140 171</p>

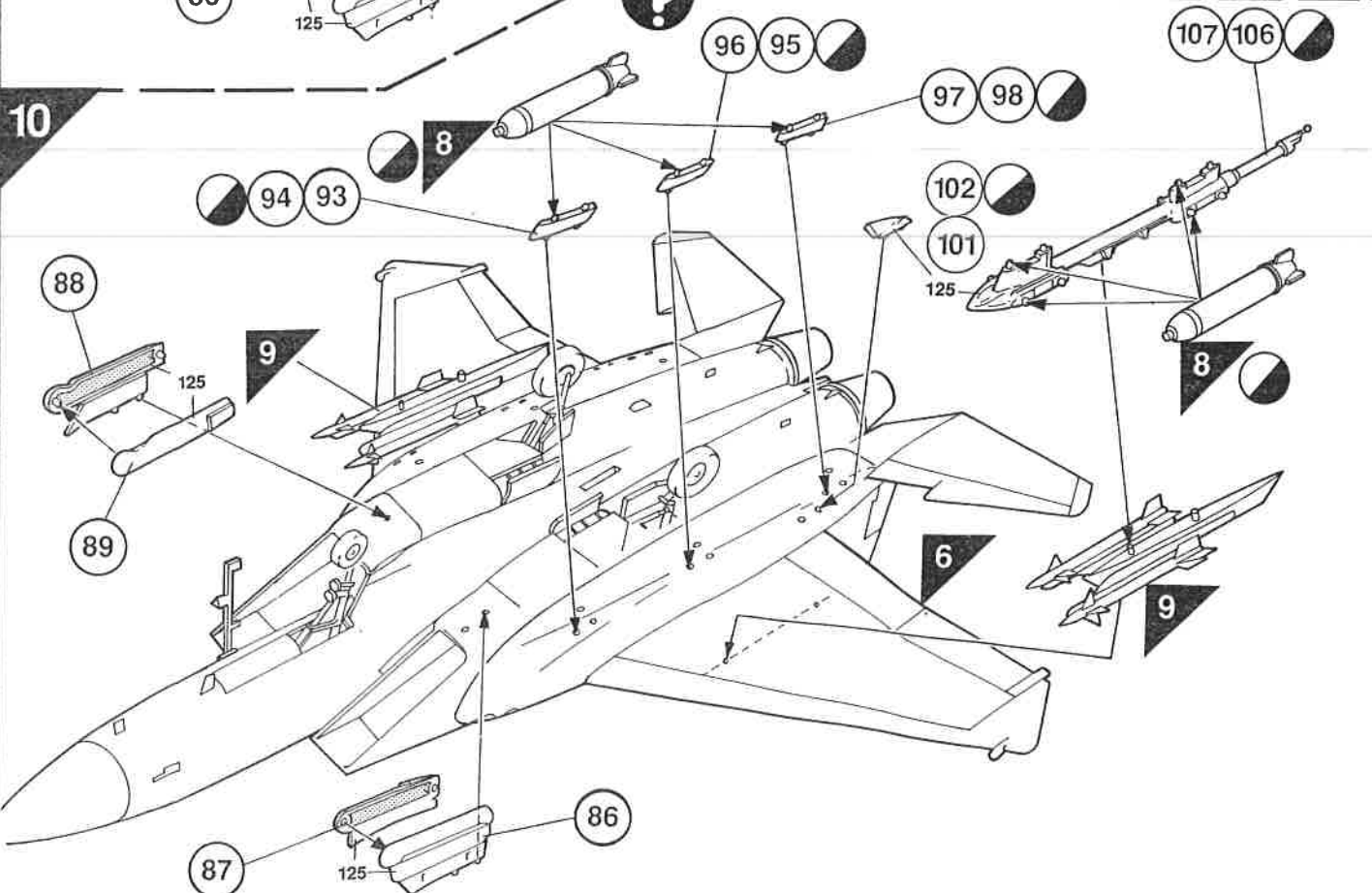

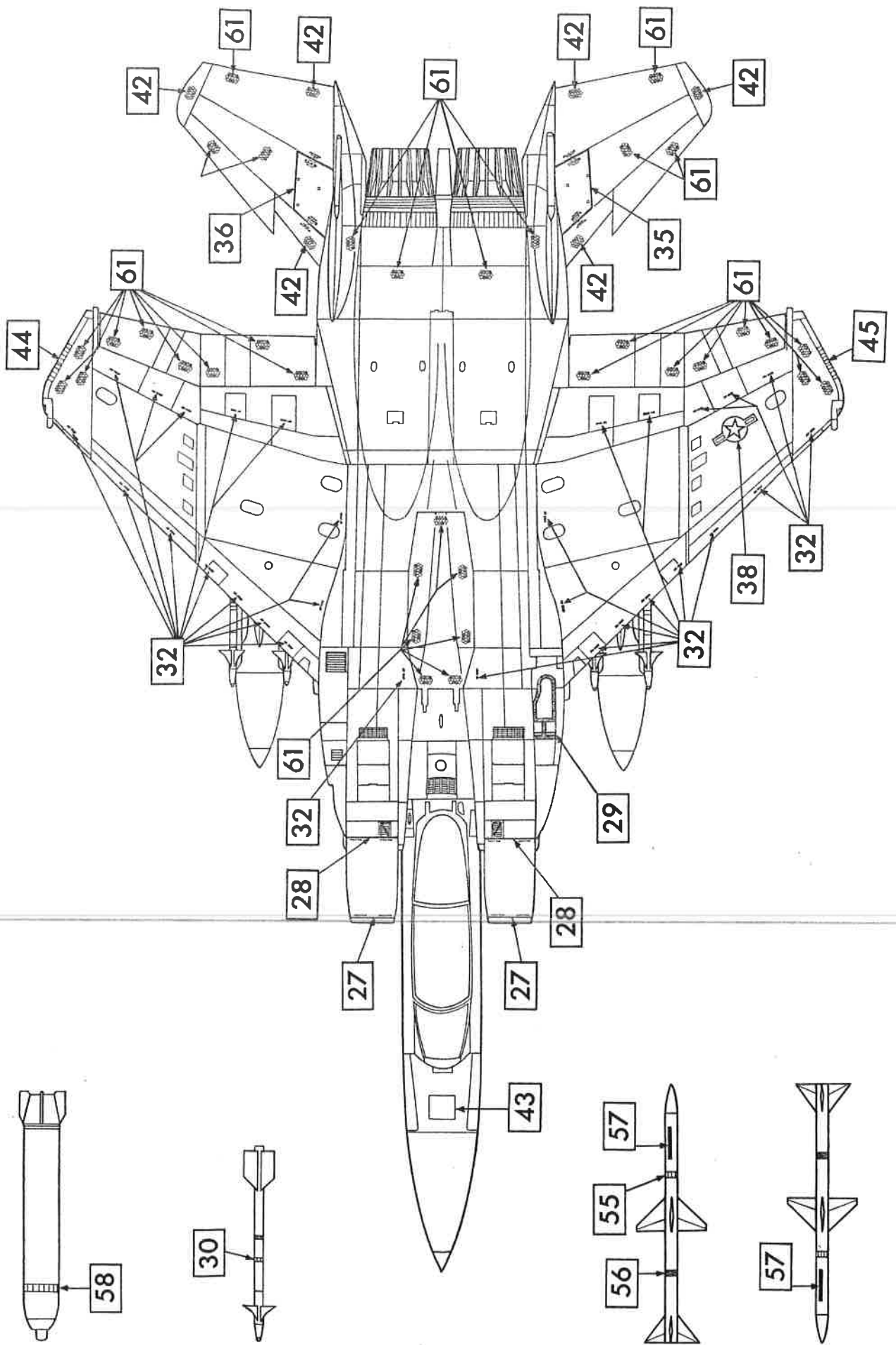
10

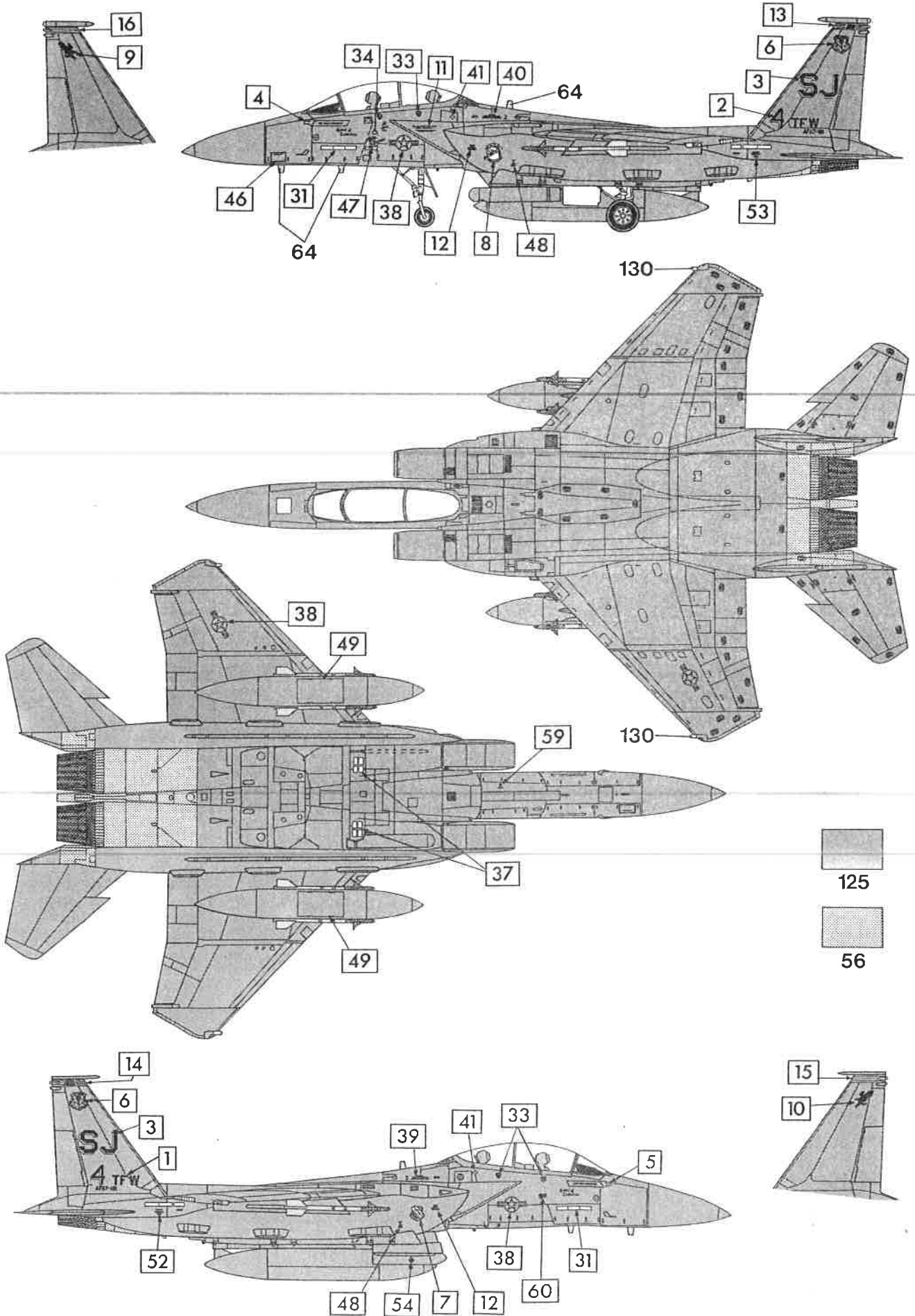
10

Mc DONNELL DOUGLAS F-15E STRIKE EAGLE

4th Tactical Fighter Wing, U.S. AIR FORCE
 Al Kharj Air Base, Saudi Arabia, Operation 'DESERT STORM' 1991

48th Fighter Wing, U.S. AIR FORCE

RAF Lakenheath, England 1992

